

forslag til folketingsbeslutning om ændring af registerloven. Vi havde det udgangspunkt, at det nok var dér, man skulle foretage den ændring, der er nødvendig for, at f.eks. registre over dagpengemodtagere kan samkøres med registre over modtagere af bistandshjælp m.v.

Folketinget foretog første behandling af forslaget den 9. januar 1996, og jeg kan på listen over de daværende ordførere konstatere, at ingen af dem er til stede i salen i dag. Det er ellers ærgerligt, for hovedparten af ordførerne havde det fælles synspunkt vedrørende vores beslutningsforslag, at det var der ingen grund til at vedtage, fordi de muligheder allerede på nuværende tidspunkt findes.

Men som også hr. Bendt Bendtsen i dag så glimrende har beskrevet det, gjorde vi opmærksom på, at man altså mange steder er tvunget til en manual behandling, hvor man må sidde og sammenligne kartotekskort osv., idet muligheden for at forbinde to computere og lade dem finde ud af, hvor der er fællesnævner, ikke findes. Men desværre blev Fremskridtspartiets beslutningsforslag afvist.

29 dage senere, den 7. februar 1996, fremsætter arbejdsministeren det lovforslag, vi nu har til behandling, og det er jo glimrende. Det er endda aldeles glimrende, at arbejdsministeren har gjort det. Det, vi selvfølgelig gør os overvejelser om i Fremskridtspartiet, er, om vi skulle have ladet det andet beslutningsforslag være på arbejdsministerens område i stedet for, som tilfældet var, på Justitsministeriets område, for de retspolitiske ordførere for partierne afviste altså kun 29 dage tidligere, at der overhovedet var brug for det forslag.

Vi kan derfor kun glæde os over, at arbejdsministeren har fundet ud af, at der ikke er lov hjemmel til at foretage de registersamkøringer, som ordførerne ellers hin forgangne dag, den 9. januar, hævdede at der var. Vi kan kun glæde os over, at man i regeringen har taget denne problemstilling alvorligt, for vi synes, der er brug for den fornødne hjemmel.

For som flere ordførere har været inde på, er der jo desværre eksempler på, at systemet bliver misbrugt. Det, at den store pengekasse er åben, inviterer jo alt for ofte til, at folk er nok så kreative, når det gælder om at få penge fra den store statskasse. Og i og med, at man i velfærdssystemet har kollektiviseret betalingen og individualiseret alle fordelene, er det jo nemt at dykke ned i den store pengekasse, for der er ikke rigtig nogen, der gør vrøvl; naboen og alle de andre betaler jo bare lidt mere i skat.

Derfor skal dette lovforslag få vores absolut varme anbefaling, og vi glæder os over, at der er sat en ny rekord: Der gik kun 29 dage, fra Fremskridtspartiet fremsatte beslutningsforslaget, til det blev regeringens politik. Så det takker vi selvfølgelig for.

Jette Gottlieb (EL):

På en måde er jeg en lille smule i tvivl om, hvorvidt vi overhovedet kan behandle lovforslag nr. L 204, for det forholder sig jo sådan, at forslaget rummer mange forskellige ting, og at nr. 1, 3 og 4 er identiske med den gældende bekendtgørelse nr. 29 af 23. januar 1996, og det er altså usædvanlig pinligt, for enten har ministeriet foretaget vedtagelsen af L 204 og skrevet ændringerne ind i en bekendtgørelse, som er kommet halvanden måned før – og det er jo virkelig fatalt, uanset ændringernes karakter – eller også er der sket det, at lovudformerne ved udformningen af lovbekendtgørelsen er blevet klar over de problemer, der er opridset, og så har løst dem undervejs, og i så fald er L 204's nr. 1, 3 og 4 jo helt overflødige.

Og det rejser tre andre meget principielle spørgsmål:

Hvor vide rammer er der for justeringer, når man udformer lovbekendtgørelser? Det vil jeg i hvert fald gerne vide.

Og kan vi som folketingsmedlemmer fremover regne med, at bemærkningernes gennemgang af ændringerne kan stå til troende, eller må vi altid kontrollere det med de gældende bekendtgørelser?

Og det tredje spørgsmål er: Kan vi overhovedet acceptere sådan en type bunkelovgivning, der rummer lidt af dit og lidt af dat og i øvrigt så mange fejlmuligheder? Jeg mener nej, og jeg må indrømme, at jeg er specielt sart, fordi de paragraffer, der her er tale om, er præcis de samme paragraffer, som vi med hensyn til henvisninger tidligere har været i kraftig konfrontation om i forbindelse med vores diskussion om efterløn.

Men på trods af det vil jeg altså tillade mig at gå ind i substansen i det, der egentlig var ideen i at fremsætte det lovforslag, som regeringen ønskede at fremsætte om registersamkøring:

Enhedslisten er imod snyd, også snyd med dagpenge, og derfor er vi selvfølgelig indstillet på, at der skal være redskaber, der er tilstrækkelige til at forhindre sådan noget. Men vi vil nu også godt påpege, at det ville klæde regeringen meget, hvis den var lige så nidkær og lige så forebyggende i forbindelse med f.eks. skatte-